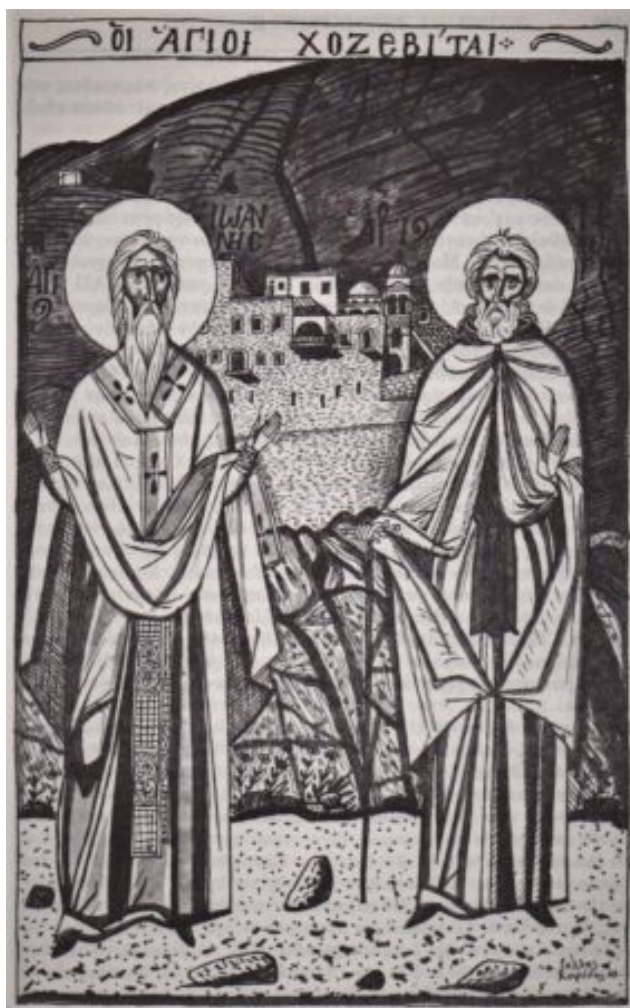

Άγιος Γεώργιος Χοζεβίτης, Το νεκρό παιδί άνοιξε τα μάτια κι αφήκε ένα ελαφρό κλαψούρισμα!

[Ορθοδοξία](#) / [Θαυμαστές Διηγήσεις](#)

Οι άγιοι Χοζεβίται Ιωάννης (αριστερά) και Γεώργιος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποια μέρα ένας γεωργός από την Ιεριχώ, γνωστός και φίλος των δύο ασκητών, ήρθε στη Λαύρα, με ένα ζεμπίλι από διάφορους καρπούς που γεωργούσε και κτύπησε τη θύρα του κελιού τους [του Μοναχού Γεωργίου και αργότερα αγίου Γεωργίου του Χοζεβίτη και του αδελφού του Μοναχού Ηρακλείδη] .

Ο Γεώργιος πήγε κι άνοιξε την πόρτα και τον προσκάλεσε να μπει μέσα.

Ο επισκέπτης μόλις μπήκε έβαλε μια μετάνοια κι αφού τοποθέτησε το ζεμπίλι με τα δώρα παρακάλεσε θερμά τους αβάδες να ευλογήσουν τους καρπούς οπότε κάτω από αυτούς με μεγάλη έκπληξη τι βλέπουν;

Ένα νήπιο νεκρό.

Ήταν το νεογέννητο παιδί του επισκέπτη που είχε αποθάνει κι αυτός το έφερε στους αβάδες με τη γλυκιά ελπίδα πως αυτοί θα μπορούσαν να το αναστήσουν και να του το ξαναδώσουν ζωντανό.

Ο αβάς Ηρακλείδης σαν το είδε με τρόμο και ταραχή είπε στον αδελφό του:

- Πήγαινε και κάλεσε τον άνθρωπο να 'ρθει να πάρει το ζεμπίλι με τα πράγματα που έφερε. Μας βάζει, πες του σε μεγάλο πειρασμό, Κύριε, αναφώνησε, ελέησέ μας τους αμαρτωλούς.

Ο αβάς Γεώργιος όμως που ήταν τότε σαράντα περίπου χρόνων, έβαλε στον αδελφό του μετάνοια και με σεβασμό του είπε:

- Πάτερ μου, μη στενοχωρείσαι και μη ταράττεσαι. Αλλά έλα να παρακαλέσουμε με πίστη τον Πολυεύσπλαχνο και Πανοικτίρμονα Θεό να κάμει το θαύμα του. Κι αν μας ακούσει η ευσπλαχνία του κι αναστήσει το παιδί, ευλογημένο ας είναι στους αιώνες το Πανάγιο Όνομα Του. Τότε καλούμε τον πατέρα και του δίνουμε το παιδί του, όπως πίστεψε.

Αν όμως η αγαθότητα του Θεού δεν θελήσει, για λόγους που γνωρίζει Εκείνος, να γίνει το θαύμα, τότε πάλι καλούμε τον πατέρα και του εξηγούμε, πως κι εμείς αμαρτωλοί άνθρωποι είμεθα και δεν έχουμε τέτοια παρρησία, ώστε να επιτύχουμε αυτό που ποθεί τόσο εκείνος, όσο κι εμείς.

Στα λόγια του Γεωργίου ο αβάς Ηρακλείδης πείσθηκε.

Τότε κι οι δύο οι πατέρες αφού γονάτισαν, με δάκρυα στα μάτια και καρδιά ραγισμένη άρχισαν να προσεύχονται...

Δεν πέρασε πολλή ώρα και το θαύμα έγινε. Ο φιλόδοξος Θεός που ακούει πάντα τις προσευχές των παιδιών του που γίνονται με πίστη, άκουσε και των πιστών αβάνων την παράκληση. Το νεκρό παιδί κάποια στιγμή άνοιξε τα μάτια κι αφήκε ένα ελαφρό κλαψούρισμα.

Οι ευλαβείς ασκητές με την ψυχή πλημμυρισμένη από ευγνωμοσύνη άνοιξαν την πόρτα κι κάλεσαν μέσα τον πατέρα του παιδιού και του είπαν:

- Αδελφέ μας, η αγάπη του Θεού, κατά την πίστη που έδειξες σ' Αυτόν, σου δίνει το παιδί σου πίσω ζωντανό. Πάρε το και δόξαζε τον με όλη σου την ψυχή, αλλά και μην αναφέρεις σε κανένα τίποτα από ότι έγινε.

Ο ευλαβής πατέρας με δάκρυα χαράς πήρε στην αγκαλιά του το αγαπημένο του παιδί και βγήκε δοξολογώντας από τα βάθη της ψυχής του τον φιλόδοξο Θεό.

Έφυγε κι αφήκε πίσω τους αβάνες να συνεχίζουν τον αγώνα τους. Αγώνα κουραστικής σκληραγωγίας του κορμιού, αγώνα συνεχούς προσευχής.

Απόσπασμα από την ιστοσελίδα :
<http://www.synaxaristis.googlepages.com/8ιανουαριου>

<https://bit.ly/3qXpXmv>